

Memòria de la intervenció
arqueològica al
Pla de Palau, 9,
Barcelona
(Barcelonès)

Codi: 017/10

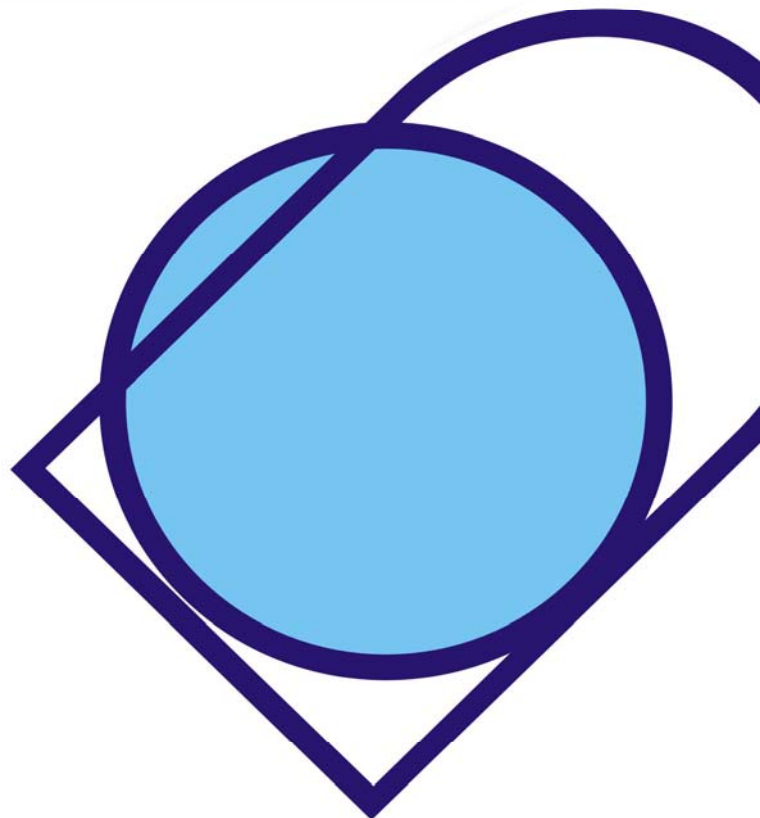
Nro.Expedient: 437 K121 N-B 2010-1-4899

Dates de la intervenció: febrer 2010

Autora:

Isabel Pereira Hernández

Data de lliurament: novembre del 2011

INDEX

1.Introducció.....	2
2. Situació geogràfica.....	3
3. Context històric i antecedents arqueològics.....	5
4.Metodologia.....	10
5. Treballs realitzats i resultats obtinguts.....	11
6. Conclusions.....	14
Bibliografia.....	15
Planimetria.....	17
Inventari d'unitats estratigràfiques.....	18
Inventari fotogràfic.....	19

1.INTRODUCCIÓ

Aquesta memòria fa referència als treballs arqueològics realitzats a la Plaça de Pla de Palau, 9, en la zona de l'antic barri de la Ribera, en el districte de Ciutat Vella de la ciutat de Barcelona (Barcelonès).

Els treballs realitzats es varen efectuar el dia 23 i 24 de febrer del 2010, sota la direcció de l'arqueòloga Isabel Pereira Hernández (CODEX-ARQUEOLOGIA I PATRIMONI), d'acord amb la corresponent resolució dictada pel Director General del Patrimoni Cultural de la Generalitat de Catalunya, la qual autoritza la intervenció arqueològica entre els dies 22 i 26 de febrer de 2010.

Els treballs han estat encarregats per la Comunitat de propietaris de la Plaça Pla de Palau, 9, i el motiu del control arqueològic ve donat perquè l'Unitat Operativa de Sanejament de l'Ajuntament de Barcelona havia de realitzar una rasa per la construcció d'un clavegueró que havia de connectar la finca número 9 amb la xarxa de clavegueram.

L'indret es troba situat en una Zona d'Interès Arqueològic i d'alt valor històric i arqueològic ja que forma part del *suburbium* de la ciutat romana i, més tard, forma part del barri medieval de la Ribera, a més de trobar-se proper al Baluard i Porta de Mar de l'antiga muralla del segle XVIII.

El codi de la intervenció donat pel Servei d'Arqueologia Urbana del Museu d'Història de Barcelona, és el 017/10.

2. SITUACIÓ DE LA INTERVENCIÓ

La ciutat de Barcelona s'emplaça, des d'un punt de vista geològic, al Pla de Barcelona, el qual constitueix una plana litoral d'una superfície aproximada de 170 km². Aquest Pla comprèn les formacions quaternàries que s'estenen des del mar fins al canvi de pendent en contacte amb la Serralada Litoral, i que limiten al sud-oest pel massís del Garraf i al nord-est pel turó de Montgat.

Topogràficament, al Pla de Barcelona poden distingir-se dues grans unitats: la Serralada Litoral i el Pla. La Serralada Litoral separada pels rius Besòs i Llobregat presenta tres sectors ben diferenciats, com són la Serra de Collserola, que assoleix la seva màxima elevació al cim del Tibidabo (512 m.) i localitzada entre els rius Besòs i Llobregat; la Serra de Marina, que s'estén al nord del riu Besòs; i al sud del riu Llobregat s'aixeca el massís del Garraf.

El Pla s'estén entre els contraforts de la Serralada Litoral i el mar, formant una plana ampla d'escàs pendent. Aquí es localitzen les planes deltaïques dels rius Besòs i Llobregat, a més de distingir una alineació de petits turons arran de mar. Entre aquestes petites elevacions destaca com a punt més elevat la muntanya de Montjuïc (173 m.) al sector interfluvial, així com el *Mons Taber* i altres elevacions

Al Pla de Barcelona poden distingir-se diverses grans unitats geològiques: paleozoic, secundari, terciari i quaternari. Entre els materials paleozoics afloren les pissarres a la serra de Collserola i al sud del riu Llobregat. Els materials triàsics (secundaris) es concentren principalment en la línia de turons que limita pel nord-est el Pla de Barcelona, a més del massís del Garraf. Els materials terciaris es corresponen a les formacions de Montjuïc i a la serra d'en Mena, a més del turó de Montgat. I finalment, sobre el substrat rocós s'assenten els sediments quaternaris que caracteritzen el Pla de Barcelona.

L'indret on s'ha dut a terme la intervenció arqueològica es troba en la vorera d'entrada a la finca número 9 de Pla de Palau (fitxa cadastral: 0111570-005), en el districte de Ciutat Vella de la ciutat de Barcelona (Barcelonès).

Les coordenades UTM son X:431785.13 m, Y:458184.36 m

Vista NE-SO de la situació de la rasa, davant la finca número 9.

3. CONTEXT HISTORIC I ANTECEDENTS ARQUEOLÒGICS

L'indret on hem dut a terme la intervenció es troba situat en una part destacable de la ciutat de Barcelona, per la seva activitat i dinamisme, que arrenca des dels inicis del creixement feudal. La proximitat del mar, com en altres llocs, es converteix en un focus d'atracció per a la instal·lació i l'aprofitament humà.

Si bé en els primers segles de la nostra era no tenim notícies de presència humana en aquest sector de la ciutat, sí que es documenten espais de necròpolis durant el baix imperi i l'antiguitat tardana¹. Destaquem d'aquest període l'expansió i delimitació dels *suburbia*, que en el sector de la ciutat que ens ocupa, suposa un clar precedent dels burgs i vilanoves medievals (GURT, GODOY, 2000). El creixement econòmic que gaudirà la ciutat de Barcelona des del segle IX provocarà l'expansió física de la mateixa. Aquesta expansió és mediatitzada per l'aristocràcia feudal amb l'establiment de contractes emfitèutics basats en la cessió de terres amb la condició que s'hi construïssin cases i horts, a més del cens oportú. Exemple d'aquesta relació contractual la trobem a finals del segle XI a l'àrea del Born (BANKS, 2003). La Vilanova del mar, amb la seva església de Santa Maria de les Arenes i del Mar més tard, anirà consolidant-se urbanísticament durant els segles XII-XIII, principalment, al voltant del camí que d'aquesta anava cap el mercat situat a l'actual portal de l'Angel.

La primera vocació d'aquest incipient nucli és artesanal i mariner, però progressivament anirà consolidant-se com a centre comercial donada la seva proximitat amb el port, essent una mostra el diferents alfòndecs documentats ja des del segle XIII (BERNAUS, 2003) o l'ampliació de les drassanes cap a la banda situada entre el carrer de la Fusteria i el Pla de Palau (RIERA, 1992). A partir de la segona meitat del segle XIV fins començaments del XV serà quan

¹ Exemples com les excavacions al presbiteri de Santa Maria del mar i necròpolis de la plaça de les Olles (GURT, GODOY, 2000)

apareixeran els edificis més singulars i característics de la vocació comercial i de representació del poder municipal d'aquest indret: la Llotja, el porxo del forment, ...

A principis del segle XIII l'indret on ara és la Llotja era un arenal de platja amb una petita elevació coneguda com el Puig de les Falzies. Al segon quart del segle XIII i en motiu de la compra d'aquests terrenys per part dels consellers de la ciutat, es té notícia de l'existència d'algunes cases en aquest sector, tot i que no és una urbanització consolidada.

A la segona meitat del segle XIII es comença a construir un nou tram murari a Barcelona com a resposta de les demandes creixents de les necessitats de la ciutat. A mitjan segle XIV les obres són interrompudes només havent-se cobert els trams de la Rambla i el comprès entre Sta. Anna a St. Pere i fins el portal Nou. Quedava així sense emmurallar el sector oriental de la ciutat i la façana marítima.

Amb Pere el Cerimoniós es reprenen les obres amb un nou projecte. El 1358 es comencen les obres per tancar el sector oriental de la ciutat amb el tram que anava del Portal Nou al convent de Sta. Clara i es fa una nova muralla coneguda com la del Raval i que partint de les Rambles segueix pels actuals carrers de Pelai, Ronda de St. Antoni, Ronda de St. Pau i Paral·lel.

L'edifici del General o *casa de la botja* és una edificació construïda a principis del segle XV amb la finalitat de complir una funció de duana. Es troba al costat oriental de la Llotja, i entre els dos edificis sembla que existien uns porxos que a la vegada servien de magatzems de gra i de zona d'aixopluc pels comerciants. Hi ha notícies, però, que situen la destrucció dels esmentats porxos al mateix segle XV.

La ràpida progressió de la terra vers l'aigua defineix l'espai que al segle XVI patirà l'estructuració urbana més important d'aquesta àrea de la ciutat: la construcció del baluard de migdia, de la muralla i del portal de mar al segle XVI. El Portal de Mar es fa davant de l'edifici del General, del Palau Reial i de la Llotja que seguia sent l'enclavament principal de les transaccions econòmiques.

Durant tot el segle XVII es realitzaran diferents reformes i intervencions puntuals en el circuit defensiu barceloní, com són la construcció de diferents baluards a la part de terra i l'obertura de valls davant de les muralles. Tanmateix suposarà una modificació del traçat del Rec comtal, realitzant-se diferents desviacions fins trobar la definitiva que passaria per l'actual carrer del Rec.

Després de la Guerra de Successió i la construcció de la Ciutadella al segle XVIII el sector del baluard de llevant quedà modificat. Igualment, la Llotja patí una gran remodelació interna i externa que donà com a resultat l'edifici que es pot contemplar actualment. Les obres de la Llotja s'iniciaren a 1772.

L'edifici del General deixa de tenir la funció de duana i és enderrocat al 1740 per construir unes noves casernes militars. Sembla que es van arribar a realitzar els fonaments d'aquest nou edifici, però mai es va arribar a aixecar en alçat.

L'última gran activitat constructiva en aquest sector de la ciutat correspon al 1822, quan s'enderrocà el portal de Mar per eixamplar la plaça de Pla de Palau dins d'un gran projecte a tota la plaça que se'n diria de la Constitució. Al 1837 es construeixen les cases d'en Xifré i també a partir d'aquests anys es fa el nou Portal de Mar. Al 1855 es construeix la Font del Geni Català al centre del Pla de Palau.

Amb les reformes urbanístiques de finals de la dècada del 60 del segle XIX s'enderrocarà tot aquest sector del recinte defensiu de la ciutat.

En altres intervencions arqueològiques s'ha pogut detectar la presència de la muralla de mar, com és el cas de les intervencions dutes a terme al Pla de Palau i al passeig de Circumval·lació 8-14 a l'altre costat de l'estació de França, on es va localitzar el tram de muralla per on sortia el Rec Comtal (SANTANACH, 2007).

En la intervenció realitzada al 2001 a la plaça de muntanya de Pla de Palau es va realitzar un sondeig de 2x4 m i 1'90 m de potència situat on antigament s'aixecava l'edifici del General o *casa de la botja*. Es va documentar una sèrie de fonamentacions que podrien correspondre a l'edifici del General o *casa de la botja* (ANTEQUERA, 2001).

El mateix any es van realitzar una sèrie de sondejos arqueològics que van permetre documentar davant de la façana i al costat del pòrtic de la Llotja de Mar, murs que conserven una alçada de 3 metres i una amplada de 1'25 m. Aquestes estructures tenien una cronologia d'amortització que es va situar al segle XVIII, i molt probablement correspondrien a dipòsits o a un edifici annex al de la Llotja (ANTEQUERA, 2001).

També al 2001 es va dur a terme una sèrie de sondejos en el carrer Comerç i Av. Marquès de l'Argentera on es documentaren la trama de carrers i cases que foren enderrocades a principis del segle XVIII poc després de la presa de Barcelona per les tropes de Felip V (FERRER, 2001).

L'any 2005 es va realitzar una intervenció molt puntual al subsòl de l'ala de l'edifici de la Llotja que té façana amb la plaça d'Antonio López, on es va poder documentar una estructura similar a la localitzada a la zona dels porxos en una intervenció de l'any 2000. Es localitzaren unes estructures soterrades, de planta rectangular, que s'utilitzaven per a l'emmagatzematge de gra. La seva construcció (s. XVI-XVII) és anterior a les reformes que realitzà Joan Soler i Faneca.

D'altra banda, durant els treballs de repicat dels arrebossats i guixos que cobrien els murs de l'ala situada al costat de mar, es documentaren estructures baixmedievales, tot i que posteriors a la construcció de l'edifici gòtic. Es tracta dels murs de tancament que donen al Passeig d'Isabel II i al Pla de Palau que havien estat revestits en el decurs de les obres dirigides per Soler i Faneca al segle XVIII. Els resultats de la intervenció permeten conèixer una part de

l'edifici del segle XIV totalment desconeguda fins als nostres dies (CABALLÉ CRIVILLÉS; VILA I CARABASA, 2006).

Entre el 2006 i el 2008 es va realitzar una intervenció arqueològica en el solar entre els carrers plaça Pau Vila 12-13b, el carrer Dr. Aiguader 1-27 i el carrer de la Marquesa 2-6 on es va poder documentar el dipòsit comercial del segle XIX; la muralla de mar del segle XVIII, amb una sèrie de magatzems inclosos dins d'aquesta i quatre pous relacionats amb aquests; el baluard de migdia (s. XVI) i la contraescarpa construïda a principis del segle XVIII, amb el fossat amb diferents canals de conducció d'aigua, amb una cronologia des de finals del segle XVIII fins principis segle XIX. També d'aquesta cronologia són una sèrie de paviments de terra i anivellacions relacionades amb el portal de mar i l'entrada a la ciutat (segona meitat s.XVI). El buidatge del solar va posar al descobert un tram de 78 metres de l'escullera, anomenada de la Santa Creu, la construcció de la qual es va iniciar el 1477, juntament amb la línia de platja, datats entre el segle XV i començaments segle XVI. Per últim, la troballa de dos derelictes: el primer, possiblement sigui una coca o *barcha* del tipus anomenat castellà o *bayonesa*; el segon amb molta seguretat es tracta d'un fragment de la mateixa nau. En els dos casos la cronologia es situaria entre el segle XIV i XV (SOBERON, 2009).

4. METODOLOGIA

El projecte d'intervenció arqueològica preveia el seguiment de l'obertura de la rasa i, en el moment que apareguessin restes arqueològiques, l'excavació acurada i metòdica d'aquestes. Pel que fa al seguiment de l'obertura de la rasa ha donat un resultat negatiu quant a la documentació de restes arqueològiques.

Els estrats que s'han trobat han estat enregistrats segons el mètode proposat per E.C.Harris i A. Carandini, a partir de la identificació de les diferents Unitats Estratigràfiques i la seva documentació gràfica. L'única rasa realitzada ha estat numerada com a "Rasa 100" i els nivells documentats durant la present intervenció han estat numerats de forma correlativa (101, 102, 103,...). Pel que fa a la documentació fotogràfica s'ha utilitzat el format digital.

El registre planimètric ha consistit en la realització d'una planta de situació de la rasa a escala 1:1000 i la secció de la rasa a escala 1:20. La situació de la rasa s'ha realitzat a partir de la planimetria proporcionada per l'ICC.

Amb l'objectiu d'homogeneïtzar les dades obtingudes, s'utilitza un sistema de base de dades basat en el programa FileMaker, on s'inclou en cada fitxa els respectius apartats de descripció, documentació i relacions estratigràfiques.

La rasa s'ha realitzat de forma manual i mecànica (martell pneumàtic en el cas del paviment actual i el formigó) tant per les característiques del indret com per les dimensions de la rasa.

L'equip de treball ha estat format per una arqueòloga i 2 peons encarregats de les obres (de la Unitat Operativa de Sanejament de l'Ajuntament).

5. TREBALLS REALITZATS I RESULTATS OBTINGUTS

Els treballs han consistit en la realització d'una rasa que connecta l'entrada de la finca número 9 del carrer Pla de Palau amb la claveguera principal que transcorre longitudinal a la vorera i a 3'30 m del immoble, donant un resultat negatiu quant a la documentació de restes arqueològiques.

Les directrius a seguir en aquesta intervenció han estat donades pel Servei d'Arqueologia Urbana del Museu d'Història de Barcelona. A continuació passem a descriure els resultats obtinguts.

RASA 100

La rasa té una orientació NO-SE i les seves dimensions són de 0,60 m d'amplada i 3 m de llargada, amb una potencia de 1'35 m. Es situa transversal a la vorera i amb un traçat que transcorre des de l'entrada de la finca número 9 fins connectar amb la claveguera principal, la qual discorre longitudinal a la vorera i a 3'30 m del portal. (Plànol 2)

La rasa s'inicia a 0.15 m de l'entrada a la finca i tota l'estratigrafia documentada correspon a diversos serveis contemporanis. A tot aquest conjunt contemporani se li ha donat el número d'ue 101, el qual inclou tota la pavimentació actual i la seva preparació de ciment-formigó (a una cota de 4 msnm), tota una sèrie de canonades de diferents serveis i diàmetres (fins a 6 tubs transversals a la rasa), una llosa de formigó cobrint tubs d'enllumenat i, per últim, els diferents paquets de terres contemporànies de rebliment (sorres barrejades amb argila i sauló. A la cota de finalització de la rasa (2'65 msnm) es continuava documentant estratigrafia contemporània. (Plànol 3)

En el perfil NO de la rasa es documenta part de la fonamentació de l'edifici modern (ue 102), en pedra de mitjà tamany lligada amb morter de calç

blanc amb algun maó, amb l'escomesa realitzada recentment que ha d'enllaçar amb l'obra que ens ocupa.

En el perfil SE de la rasa i on es realitza l'escomesa amb la claveguera general (ue 103) s'ha pogut documentar, mínimament (ja que l'orifici s'ha tingut que realitzar sota una llosa de formigó), la factura antiga de la claveguera, feta de maó massís i volta de canó també de maó, amb grans pedres en les seves parets lligades amb morter de calç.

A la cota de finalització de la rasa (2'65 msnm) es continuava documentant estratigrafia contemporània. (Plànol 3)

Vista NO-SE de la rasa realitzada

Vista SE-NO de la rasa realitzada

Detall de la paret NO de la rasa, amb la fonamentació de l'edifici i l'escomesa recent

6. CONCLUSIONS

El seguiment arqueològic de les obres de construcció d'un clavegueró que havia de connectar la finca número 9 de Pla de Palau amb la xarxa principal de clavegueram ha donat un resultat negatiu quant a la documentació de restes arqueològiques.

Els treballs a realitzar consistien, segons el "Projecte d'Intervenció Arqueològica" del Museu d'Història de Barcelona, en el seguiment de l'obertura de la rasa. Aquest seguiment arqueològic ha deixat al descobert l'existència de molts serveis contemporanis que impossibilitaven la conservació de restes arqueològiques. Al llarg dels 3 m de rasa realitzats s'han pogut documentar 6 tubs de diferents diàmetres de serveis actuals transversals a la rasa i una llosa de formigó en l'extrem SE de la rasa també amb tubs d'enllumenat. A la cota de finalització de la rasa (1'35 m des del nivell superficial de pavimentació), aquesta estratigrafia contemporània es continuava documentant.

Les úniques estructures modernes que s'han documentat corresponen, en primer lloc, a la fonamentació de la finca número 9, la qual queda a la vista en el perfil NO de la rasa i afectada per l'escomesa realitzada recentment per la connexió amb el clavegueram. En segon lloc, en el perfil SE de la rasa s'ha realitzat l'escomesa amb la claveguera principal la qual presentava una factura antiga, sense poder precisar més ja que per les característiques de la rasa s'ha pogut documentar mínimament.

BIBLIOGRAFIA

-ANTEQUERA, F. (2001), *Memòria de la intervenció arqueològica al Pg. Isabel II-Pla de Palau (Barcelona, Barcelonès), desembre de 2001.* (inèdit) MUHBA.

-ANTEQUERA, F. (2001), *Memòria de la intervenció arqueològica al Pg. Isabel II-Pla de Palau (Barcelona, Barcelonès), agost-setembre de 2001.* (inèdit) MUHBA .

-CABALLÉ CRIVILLÉS,G.; VILA I CARABASA, J.M. (2006), “Memòria de la intervenció arqueològica a Llotja de Mar-Plaça d’Antonio López, 4/Conslolat de Mar, 2-4/Pg.Isabell II, 1-3/ Pla de Palau 22 (Barcelona,Barcelonès), 2005”, a QUARHIS, Època II, Núm.2 (2006), p. 164.

-FERRER, C. (2001), *Memòria de la intervenció arqueològica a l’Av. Marquès de l’Argentera (Barcelona, Barcelonès).* (inèdit) MUHBA .

-GURT, J.M. GODOY, C. (2000), “Barcino de sede imperial a *vrbs regia* en època visigoda” dins de *Memorias de la Real Academia de Buenas Letras de Barcelona.* Barcelona.

-HARRIS, E.C. (1991), *Principios de estratigrafía arqueológica.* Barcelona.

-SANTANACH, L. (2007), *Intervenció arqueològica al passeig de Circumval·lació, 8-14. –Estació de França-.* (inèdit) MUHBA.

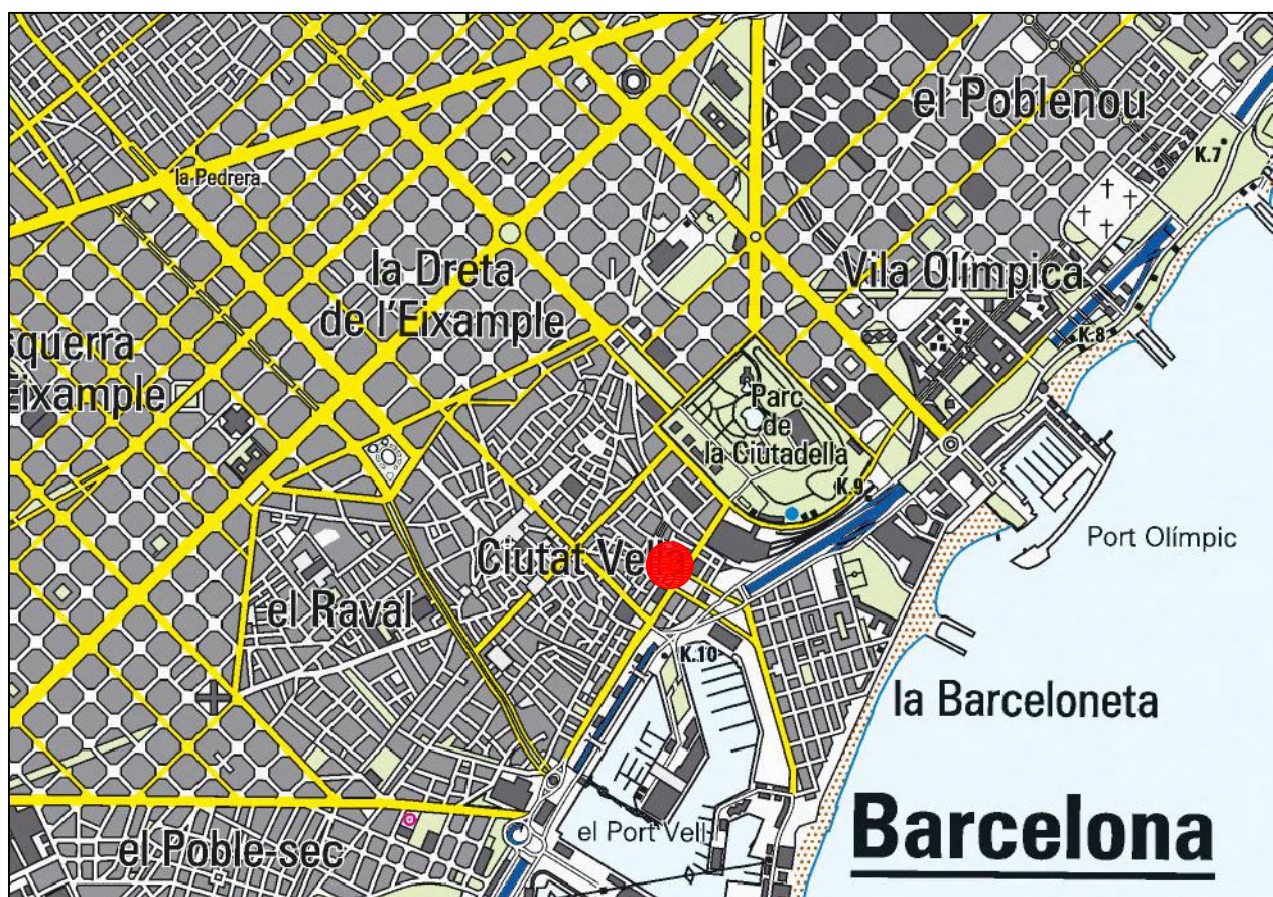
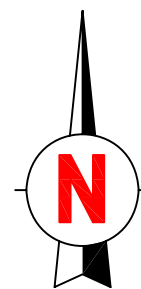
-SOBERÓN, M. (2009), *Memòria de la intervenció arqueològica a la plaça Pau Vila 12-13b, el carrer Dr. Aiguader 1-27 i el carrer de la Marquesa 2-6 (Barcelona, Barcelonès),* (inèdit) MUHBA.

-SOBREQUÉS, J. (dir.), *Història de Barcelona. La ciutat consolidada (segles XIV i XV)*, vol. 3. Editat per l'Ajuntament de Barcelona i l'Enciclopèdia Catalana. Barcelona, 1992.

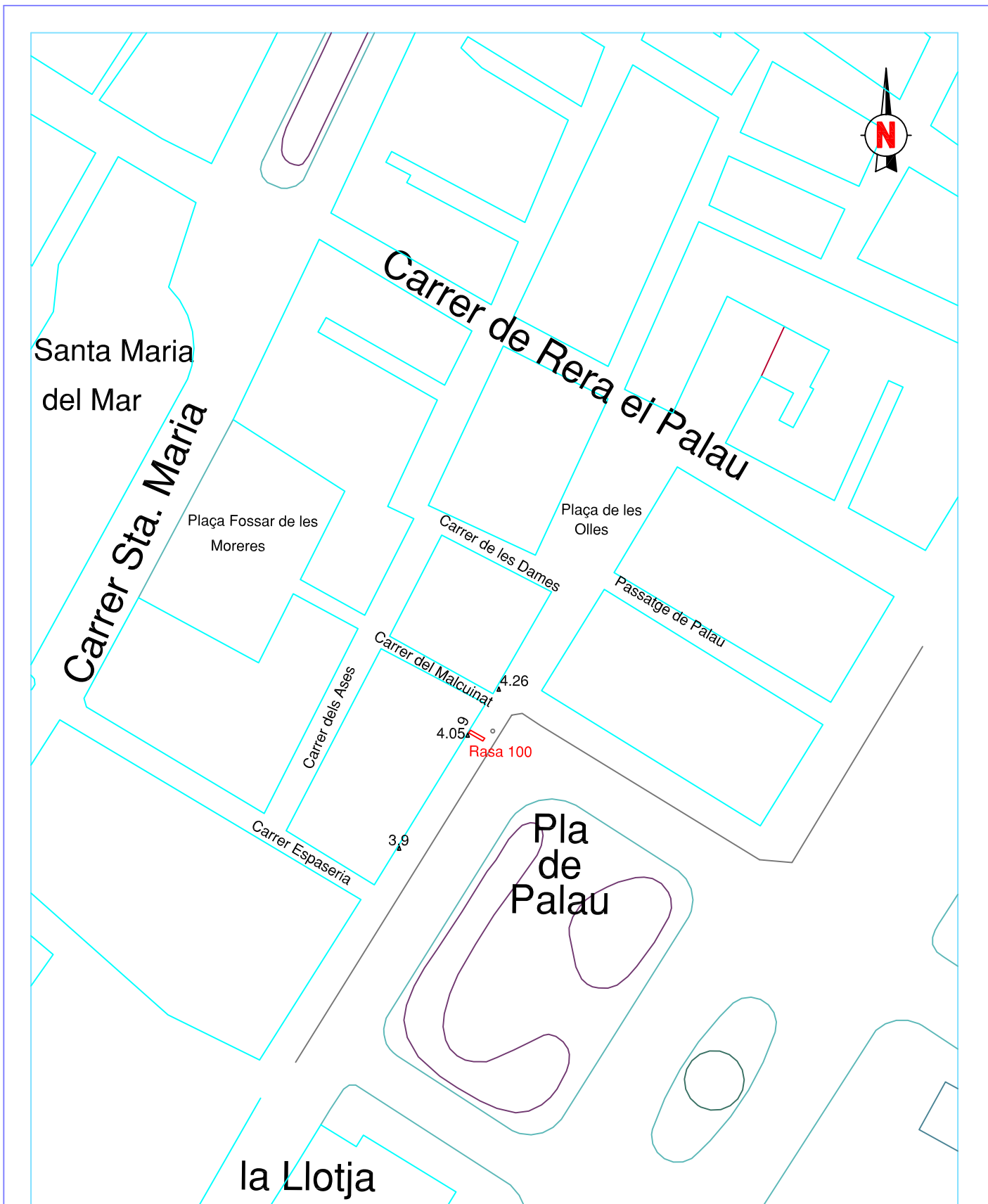
-SOBREQUÉS, J. (dir.), *Història de Barcelona. Barcelona dins la Catalunya moderna (segles XVI i XVII)*, vol. 4. Editat per l'Ajuntament de Barcelona i l'Enciclopèdia Catalana. Barcelona, 1992.

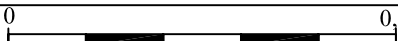
PLANIMETRIA

1. Situació de la intervenció, s/e
2. Situació de la rasa, 1:1000
3. Secció rasa 100, 1:20

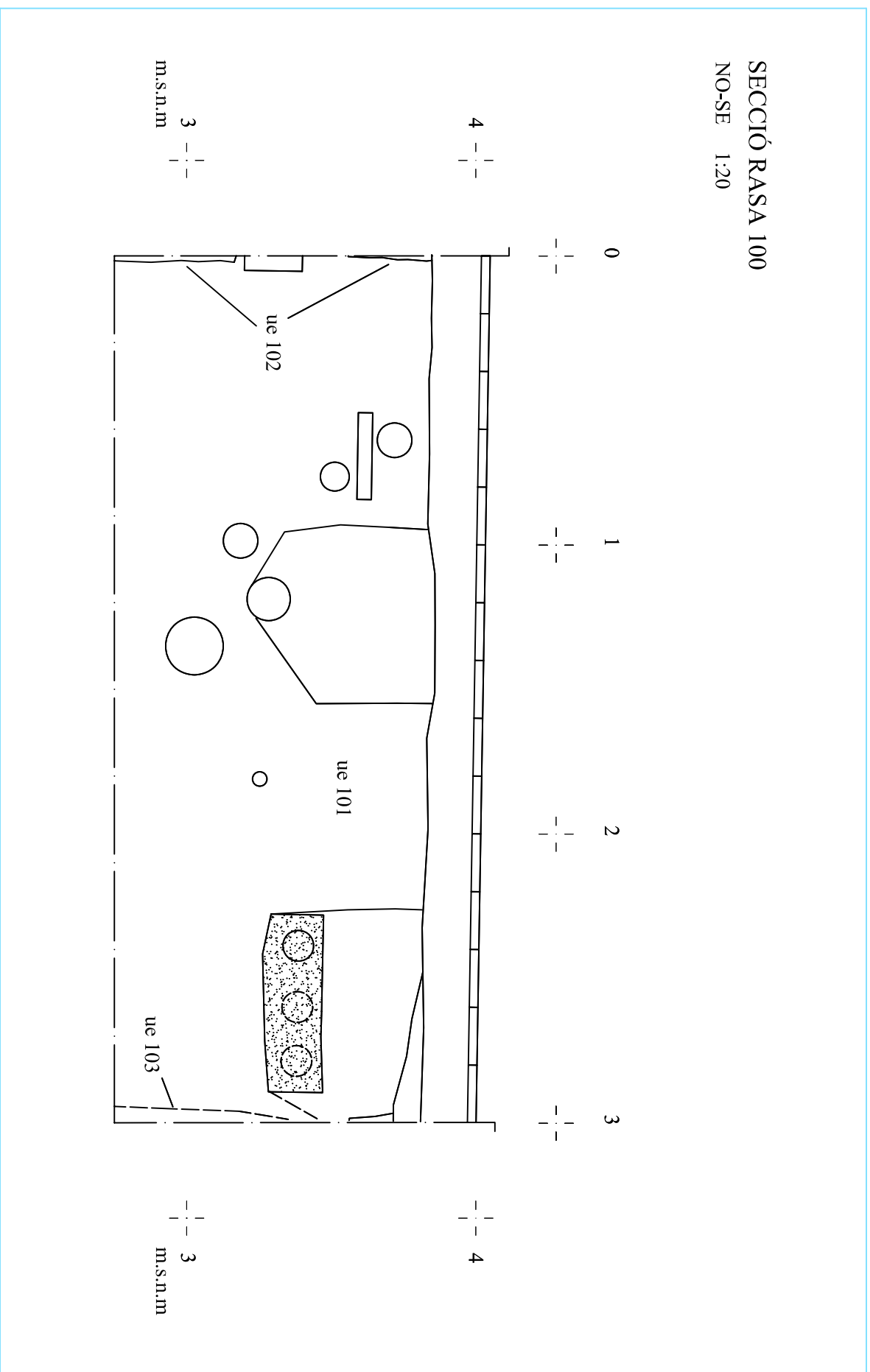

	INTERVENCIÓ	NOM DEL PLÀNOL	Núm.
	Pla de Palau, 9 Barcelona (Barcelonès) Codi: 017/10	Situació intervenció	1
	DIN A4	Escala: s/e	Data: febrer 2010

	INTERVENCIÓ	NOM DEL PLÀNOL	Núm.
	Pla de Palau, 9 Barcelona (Barcelonès) Codi: 017/10	Planta de situació de la rasa 100	2
DIN A4 Escala: 1:10			Data: febrer 2010

SECCIÓ RASA 100
NO-SE 1:20

INTERVENCIÓ

Pla de Palau, 9
Barcelona (Barcelonès)
Codi: 017/10

NOM DEL PLÀNOL

Secció rasa 100

Núm.

3

DIN A4 Escala: 1:20

Data: febrer 2010

INVENTARI D'UNITATS ESTRATIGRÀFIQUES

Definició UE		Textura		Composició		Sector		101	
Estrat		<input type="text"/>		Geològica <input type="text"/>		<input type="text"/>		Foto. Plan.	
		Color <input type="text"/>		Orgànica <input type="text"/>		Zona <input type="text"/>			
		<input type="text"/>		Artificial <input type="text"/>		<input type="text"/>			
Relacions Físiques		Igual a		Datació		Criteri datació			
Cobreix a		Cobert per		Interpretació <input type="text"/>		<input type="text"/>			
Farceix a		Farcit per		Farciment <input type="text"/>					
Talla a		Tallat per		Observacions					
Es recolza en		Se li recolza		Conjunt d'elements contemporanis (estratigrafia i estructures). Inclou el paviment superficial, els diferents serveis documentats i el rebliment utilitzat (sorres i sauló)					
Es lliura 102,103		Se li lliura		Dades Topogràfiques					
				Cotes Superiors <input type="text"/>		4			
				Cotes Inferiors <input type="text"/>		2.65			

Definició UE		Textura		Composició		Sector		102	
Estructura		<input type="text"/>		Geològica <input type="text"/>		<input type="text"/>		Foto. Plan.	
		Color <input type="text"/>		Orgànica <input type="text"/>		Zona <input type="text"/>			
		<input type="text"/>		Artificial <input type="text"/>		<input type="text"/>			
Relacions Físiques		Igual a		Datació		Criteri datació			
Cobreix a		Cobert per		Interpretació <input type="text"/>		<input type="text"/>			
Farceix a		Farcit per		Fonamentació <input type="text"/>					
Talla a		Tallat per		Observacions					
Es recolza en		Se li recolza		Fonamentació de l'edifici nro.9, en pedra de mitjà tamany i maó lligat amb morter de calç					
Es lliura 101		Se li lliura		Dades Topogràfiques					
				Cotes Superiors <input type="text"/>		3.80			
				Cotes Inferiors <input type="text"/>		2.65 (cota finalització rasa)			

Definició UE		Textura		Composició		Sector		103	
Estructura		<input type="text"/>		Geològica <input type="text"/>		<input type="text"/>		Foto. Plan.	
		Color <input type="text"/>		Orgànica <input type="text"/>		Zona <input type="text"/>			
		<input type="text"/>		Artificial <input type="text"/>		<input type="text"/>			
Relacions Físiques		Igual a		Datació		Criteri datació			
Cobreix a		Cobert per		Interpretació <input type="text"/>		<input type="text"/>			
Farceix a		Farcit per		Clavaguera <input type="text"/>					
Talla a		Tallat per		Observacions					
Es recolza en		Se li recolza		Clavaguera longitudinal a la vorera, documentada mínimament, realitzada amb volta de canó de maó massís i grans pedres en les parets lligades amb morter de calç					
Es lliura 101		Se li lliura		Dades Topogràfiques					
				Cotes Superiors <input type="text"/>					
				Cotes Inferiors <input type="text"/>					

INVENTARI FOTOGRÀFIC

Num.	Sector	UE
1		1. Situació de la rasa en la finca número 9 de Pla de Palau
2		2. Vista NO-SE de la rasa, amb tots els serveis documentats
3		3. Vista SE-NO de la rasa, amb tots els serveis documentats
4		4. Detall de la paret NO de la rasa, amb la fonamentació de l'edifici i l'escomesa recent
5		5. Detall de l'interior de la claveguera
6		6. Detall de la pedra estreta de la paret de la claveguera